

Tuulilasi putipuhtaaksi

Syksyllä sataa ja vihmoo. Autolla ajaessa ei tahdo nähdä mitään, ei ainakaan sitä hirveä tai peuraa, jonka päälle mäsäyttää. Tuulilasin pyyhkijänkin kumit on tullut vaihdettua ties koska. Lasiin jää rasvainen kalvo, jossa valo hajoaa kauniiksi tähdiksi. Nyt jos koskaan kannattaa pysytellä teelmärekan perässä. Niitä hirvet pelkäävät.

Ammattiautoilijat tietävät, että tuulilasin pyyhkijöiden kunto ei riipu yksin kumeista. Jos liitokset ja nivelet ovat kuluneet, pyyhkijät lonksuvat sinne tänne, ja lasi jää laikkuiseksi vaikka kumit olivat kunnossa.

Meillä sattuu olemaan oma Eskon puumerkkinsä kunnan pyyhkijöissäänkin.

Pyyhkijän varsi tehdään sievästä latasta, joka on yleensä maalattu mustaksi tai kromattu kirkkaaksi. Varressa on erilaisia mutkia. Latan pää on taivutettu jyrkälle mutkalle, johon varsinainen pyyhkijä loksautetaan.

Suuri osa Euroopan autojen pyyhkijän varsista rustataan Fundian langasta. Meillä teräksen nimi kuuluu FR 18, joka on ranskaa ja siksi vaikea ymmärtää. Teräs on lähes samanlaista kuin pehmeähkö kylmätyssäysteräs, josta valmistetaan pikkupultteja ja -ruuveja, erityisesti puuruuveja. Teräs on tietysti alumiinivivitettyä ja puhdasta, ja sitä käsitellään muutenkin kuten vaativinta pulttiterästä.

Valssaamaamme lankaa vedetään ensin vähän ja sitten se kylmävalssataan ohueksi latakseksi. Sanomattakin on selvää, että latan leveyden pitää pysyä vakiona, mikä ei ole ollenkaan itsestään selvää. Pienetkin lujuusvaihtelut aiheuttavat leveyden heittoa. Ja pinnan pitää olla kuin peili. Epätasaisuudet kuultaisivat valmiin tuotteen maali- tai kromikerroksen läpi, ja sehän ei hienossa autossa passaa.

Erityisen vaikeaksi, etenkin kilpailijoiden langassa, on osoittautunut pään pokkaus. Latta pyrkii murtumaan. Fundian ei, minkä vuoksi asemamme on ollut vankka.

Yksi ongelma on kuitenkin raastanut asiakassuhdetta, nimittäin kaikenmoiset pikku käsittelyvauriot. Kiepeissä on esiintynyt nirhautumia ja hankaumia. Asiakas on pystynyt löytämään käsittelyvaurioiden ja tuotteen pintavikojen välille kiistattoman yhteyden. Jos kiepeissä ei ole mitään näkyviä vikoja, kaikki pelaa kuin rasvattu.

Olemme kouluttaneet omia ja vieraita kieppiemme käsittelijöitä. Sekään ei ole riittänyt, vaan kiepit täytyy kerta kaikkiaan suojata matkaa varten pahveilla tai muoveilla, mikä on tietysti epätavallista ja työlästä. Asiakas ei tykkää myöskään ruosteesta. Uudet valssilankahallit tulivat tarpeeseen.

Niin, jos pyyhkii huonosti, ostakaapa joskus uudet varretkin lonksuvien tilalle!

pajen